

सारस्वत वाणी

प्रकाशनः
संयुक्त गौड सारस्वत सभा, कालिकत

ANNUAL SUBSCRIPTION ₹ 12/-

खंड 44 अंक 10 (केवळ अंगा खातीर) अक्तोबर 1, 2022

SARASWATH VANI

Published By
SAMYUKTHA GOWD SARASWATH SABHA, CALICUT

ॐ

श्री महालसा नारायणी प्रसन्ना:

With Best Compliments From:

SADGURU MARBLE AND GRANITES

100% BIS Hall Marked light weight
Traditional, Antique collections

AKSHAYA
JEWELLERS

GOLD - DIAMOND - SILVER - GEM STONES

MELE PALAYALAM ROAD, CALICUT - 1

☎ 0495 2728916 7012737356

Follow us on :

SUNDAY ALSO OPEN VALET PARKING AVAILABLE

Saraswath Vani

Published by

SAMYUKTHA GOWD SARASWATH SABHA

SOORAJ JEWELLERS,

KAMMATH LANE, CALICUT - 673 001, PH : 2701420

Reg. No. 16 / 1974

खंड 44 | अंक 10 | (केवळ अगा खातीर) | 1 अक्तोबर, 2022

मांडावळ

पान

ATTENTION PLEASE

Materials, News items for publication in the Saraswath Vani should be sent to the following address before 20th of each month:

Editor, Saraswath Vani
Sooraj Jewellers, Kammath Lane
KOZHIKODE - 673001
e-mail: saraswathvani@gmail.com

GANA VISHARADA BIDARAM KRISHNAPPA
(1866 – 1931)

Bidaram Krishnappa was born in 1866 to a Konkani speaking Gowd Saraswath Brahmin Family of couple Sri Viswanathayya Kini and Smt. Saraswathi Bai at village Nandalike of Dakshina Kannada District of Karnataka.

Viswanathayya Kini was a talented artiste of Yakshagana. He excelled in performing female roles. Mummadi Krishna Raja Wodeyar, the Maharaja of Mysore, who attended a Yakshagana performance specially arranged for him when he visited Dharmasthala, was highly impressed by Viswanathayya's role and invited him to join the royal theatre at Mysore.

At Mysore the drama troupe (The Yakshagana Mela) was lodged in a palace guest house (Bidrara in Kannada). Al the members of the troupe from the guest house were therefore referred to as "Bidaradavaru". Thus prefix Bidaram was attached to Krishnappa's name.

But the early death of Vishwanathayya, left his two gifted sons Subba and Krishna, orphaned. They started singing in Anjaneya temple of Mysore at a young age for livelihood.

Sahukar Timmayya, a great philanthropist, who happened to listen to young Krishna's devotional songs was drawn so much that he arranged for Krishna's music lessons under well known music master Karur Ramaswamy. Later Bidarm Krishnappa received training from Giribhatta Thimmayya, Karigiri Rao, Vidwan Veena Sheshanna of Mysore palace. The formal training and his devotion to music had made him an excellent musician.

The drama troupe was taken over by the palace administration and at the first performance at the palace after the accreditation, the troupe gave Krishnappa the role of the sutradhara or narrator. The ruler Chamarajendra Wodeyar was impressed by the reverberating voice of Krishnappa.

At the age of nineteen, Krishnappa was recognized as palace musician. He started giving public performances in well known music centers like Bangalore, Madras,Tanjore, Trichanapalli, Madhurai etc.

His personality was handsome. His face excluded radiance. His skin was the colour of ivory. He had a rumbling, resonant voice which could reach more than a thousand audience clearly in the days without microphone. His knowledge of tala which is of prime importance in Karnatak music was extraordinary. That won him the title of 'Tala- Brahma' - or "master of rhythm".

Patronage under the succeeding ruler Krishnarajendra Wodeyar IV was also magnificent and Krishnappa was conferred the title, 'Gana Visharada' in 1903 and was showered with gold in 1908.

Bidaram Krishnappa is credited with having popularised the singing of Kannada devaranama on stage. He adapted certain concepts of Hindustani music into his Karnatak compositions. For his scholarship in music, he earned the titles "Shudda Swaracharya" and "Pallavi Krishnappa". Krishnappa was most famous for writing and rendering devaranama and kirtans. He was the first musician togive anall Devaranama concert.

T. Chowdiah's first public appearance, at the age of 17, was purely by chance as the violinist intended for the concert failed to turn up. Bidaram Krishnappa asked Chowdiah to accompany him on stage and he rose to the occasion and made a mark. From then on, Chowdiah was a regular accompanist to leading vocalists of the day.

During a concert in Madras in early 1920, Chowdiah accompanied the leading vocalist of the day, Ariyakudi Ramanuja lyengar, with his guru amongst the audience. He was embarrassed about his bow slipping into a fleeting phrase of apaswaras (wrong notes). Guru Bidaram Krishnappa rushed towards the dais angrily and slapped the aspiring violinist for the mistake. "Aren't you ashamed," he asked Chowdiah, who, without once lifting his head up, performed the rest of the concert in such a way that it received thunderous applause.

"Guruji, your slap is a wake-up call for me. It will forever remind me to be alert," said Chowdiah to his guru.

Guru Bidaram Krishnappa was blessed with a powerful

resonant voice that could reach a gathering of over 1000 enthusiastic listeners. He believed in the emergence of melody from the nabhi, passing through heart and coming out of mouth. His accompanying instrument violin was not at all audible to the vast audience in concerts.

This always bothered Chowdiah since there was no sound amplification then. It was difficult for Chowdiah to match Bidaram's voice with his 4 stringed violin to reach the vast gathering of listeners. Hence, after constant innovations he added 4 more strings to the violin. With this new instrument, Chowdiah rigorously practiced fingering and bowing techniques applying equal pressure on the strings and bow. Al these developments were out of the notice of his guru Bidaram Krishnappa.

In 1924, Krishnappa's concert was arranged in the residence of Veena Sheshanna with Chowdiah providing the violin accompaniment and he had come with the 7 stringed violin. As the concert started, the somewhat unusual increased sound of the violin distracted the concentration of Bidaram Krishnappa. He looked at the instrument and thundered "what is it?". Chowdiah said he added3 strings and made a new formation of the violin. Everyone including Veena Sheshanna were expecting a slap from Bidaram Krishnappa to his disciple. That didn't happen. Krishnappa stopped singing and asked Chowdiah to continue playing. He mustered all the courage and played.

Bidaram Krishnappa did not speak but appreciated this innovation of Chowdiah and for the rest of his life the new invention became a companion.

He established the Ayyanar College of Music, which has trained hundreds of vocalists and instrumentalists over the years. The College functioned out of the premises of Bidaram Krishnappa's Prasanna Seetha Rama Mandira, the construction of which Chowdiah helped complete.

In 1980, Chowdiah Memorial Hall, a violin shaped auditorium was built in his honour in Bengaluru.

Nagarathnamma was brought up by her mother who was a devadasi. She was trained in the arts as well as Nrtya in the devadasi traditions. When she was initiated into the devadasi

tradition at the age of five she was abandoned by several teachers out of fear of being associated with devadasis.

Bidaram Krishnappa, who unlike others of that age was far more progressive in his thinking, took her under his wing and gave her advanced training in music. He polished the gem that Nagarathnamma was, and her music acquired such sheen and beauty, that the then Maharaja Jayachamarajendra Wodeyar appointed her the Asthana Vidushi, She was probably the first woman to occupy such an exalted position in the royal court!

An expert in both Harikatha rendering and Karnatak music, she soon rose to fame, at the peak of her musical career (1910), she paid income tax on an annual income of Rs. 2Lakhs.

When Bangalore Nagarathnamma built her Sahukarpet house in Madras, she invited Guru Bidaram Krishnappa all the way from Mysore to give a concert for the housewarming ceremony. All the important connoisseurs from Madras were present at the concert as well. One of them included the proprietor and publisher of The Hindu, Kasturirangan lyengar. The concert was delightful. At the conclusion, Kasturirangan invited Bidaram Krishnappa to sing Kannada Devaranamas at other venues in Madras. Bidaram Krishnappa happily agreed. This was the stepping stone for Krishnappa's eventual and immense popularity in Tamil Nadu's music circles. Over time, his singing fame spread all over South India. People from Madras and Thanjavur bowed to him in appreciation and honoured him.

In 1921 Bidaram Krishnappa, had just been on a pilgrimage to Tiruvaiyar, the birth place of Tyagaraja, the great sage of Karnatak Music. His heart was torn in two by the ecstacy of Darshan of Tyagaraja's shrine and agony of seeing the dilapidated condition of the shrine and unsanity surroundings.

Bidaram Krishnappa after returning to Mysore, wrote a letter to Bengaluru Nagaratnamma, about the condition of theTyagaraja's shrine. And ordained her to dedicate herself to the renovation of the shrine. To Nagaratnamma, Guru Bidaram Krishnappa's word was law, and she sprang into action with the same enthusiasm and intensity she showed in every other pursuit in her life. She dedicated the rest of her life to this endeavor, and passed away on

the river banks of Tiruvaiyaru in 1952, where she was buried as well.

Krishnappa was a devout bhakta of Sri Rama and Hanuman. He developed a great desire to create a permanent, beautiful Rama Mandira as a sacred space for music. The present Sri Prasanna Seetharama Mandira at Mysore stands as a glorious testimony to Krishnappa's devotion to Rama and his own attainments in music. Krishnappa saved all the concert fees collected on the tour for his project of the Rama Mandira.

One of Krishnappa's patrons was a rich merchant of Madras, Alwar Chettiar. He once suffered a huge loss in his business and went into depression and his health suffered badly. On the family's request, Bidaram Krishnappa went from Mysore, and he sang daily to Alwar Chettiar for a few weeks. Miraculously, Alwar Chettiar recovered. Chettiar's family asked Bidaram Krishnappa what they could offer as a token of gratitude. Construction of the Rama Mandira was forever fresh in Bidaram Krishnappa's mind and he asked Alwar Chettiar and his family todonate a few girders required for the roof of the Rama Mandira.

Krishnappa started the construction of the Rama Mandira and spent all his life'ssavings in making the Rama Mandira a reality. He even got his wife Smt. Thungamma to sell her mangalasutra to fund the construction of the Rama Mandira.

Krishnappa used great imagination in constructing the Rama Mandira. The Rama Mandira was built with a main hall that seated about 200 people and included four small rooms in the four corners. In the ornate wooden sanctum sanctorum at the west end was installed a large and extremely beautiful oil painting of Shri Rama Pattabhisheka. The south and north faced entrances featured triple-arched colonnaded portico design and the beautiful cornice work. Statues of Lakshmi and Saraswathi crowned those entrances. Krishnappa commissioned a well-known painter, Achar of Mysore, to produce oil paintings of Dashavathara. Each painting was framed in a uniquely artistic teakwood frame and placed high on the walls all around. Similarly framed Smaller oil paintings of Adi Shankaracharya, Madhwacharya and Ramanujacharya along with

those of vaggeyakaras and musicians from the late 19th and 20th century.

Krishnappa completed the construction of the Mandira in 1928. He conducted the annual Ramanavami celebrations with music concerts of well-known musicians. Over time, the Ramanavami concerts in Prasanna Seetha Rama Mandira became very famous. Great artistes have given soul-stirring concerts in this hall.

Bidaram Krishnappa was riding at the crest of his glory. At Bangalore, he was deservedly honored as "Mahavidvan". This evoked jealousy and heart-burning among his contemporaries. An assembly of vidwans and public was convened at Mysore at the residence of his Guru Veena Sheshanna, which included a well-known South Indian musician. The assembly asked Krishnappa to prove himself before them and validate the honorific.

The South-Indian vidwan sang a six akshara-kala pallavi he had practised for six long months and challenged Krishnappa to sing a few avartanas of neraval and swaras. Burning with rage, Krishnappa accepted the challenge with a precondition that the said vidwan would accept a counter challenge.

With that Damocles' sword of 'edhir pallavi' promised, he went through the pallavi with merit and distinction. He then sang his own pallavi extempore as a counter challenge to the jealous Vidwan had no choice but to accept the defeat.

Seshanna embraced his disciple and said with emotion: 'Krishnappa, really you are a Gana Kesari (Lion in Music). I made you sing only to prove your worth to those who were talking behind your back'.

Such was the persona of Gana Visharada Bidaram Krishnappa, a great son of mother Konkani.

(Courtesy : World Konkani Centre, Mangaluru)

ഭൂമിയുടെ തെക്കെയറ്റത്ത്

ഭാഗം 1 (തുടർച്ച)

ഫുട്ബോളിന്റെ നാട്ടിൽ

ഡോ. ആശ ജയകുമാർ

കാത്തിരുന്ന നിമിഷം !!

ഞങ്ങൾ തുടിക്കുന്ന മനസ്സുമായി സ്കൂൾ കുട്ടികളുടെ ഉത്സാഹത്തോടെ ബാക്ക്പാക്കുകളുമായി ധാരാളം ചവിട്ടുപടി കളിറങ്ങി സ്പീഡ് ബോട്ടുകൾ നിർത്തുന്ന ജെട്ടിയിലേക്ക് നടന്നു. പോകുന്ന വഴി, ഒരിടത്തെത്തിയപ്പോൾ ഒന്നു രണ്ടു പയ്യന്മാർ ഞങ്ങൾക്ക് കടുംപച്ച നിറത്തിലുള്ള റെക്സിൻ ബാഗുകൾ തന്നു. (പണ്ടത്തെ KSRTC ബസ്സിന്റെ സീറ്റ്കവർ ഓർമ്മവന്നു) ഒരാൾക്ക് ഒരു ബാഗ്. അതിനെ ചാക്ക് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും ഉചിതം. അതിൽ നമ്മളുടെ ബാക്ക്പാക്ക് അങ്ങനെത്തന്നെ ഇറക്കിവയ്ക്കാം. കൂടാതെ കണ്ണട, കൂളിംഗ് ഗ്ലാസ്സ്, വാച്ച്, മൊബൈൽ, പോക്കറ്റിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന കർച്ചീഫ്, ഗുളികകൾ - അങ്ങനെ എന്തും - ഷൂ, സോക്സ് എന്നിവ ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയ പോളിത്തീൻ കവറിൽ പൊതിഞ്ഞ് അതും പച്ചച്ചാക്കിൽ ഇറക്കിവച്ചു. ചാക്കിന്റെ വായമുറുക്കി കെട്ടിവയ്ക്കാൻ പാകത്തിൽ ചരട് ഫിറ്റ്‌ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.അ ങ്ങനെഞ ങ്ങളെല്ലാവരുംഅ രയുംത ലയും മുറുക്കി ബോട്ടിനടുത്തെത്തി. അവിടെ വേറെ രണ്ടുപയ്യന്മാർ ഞങ്ങളെ ലൈഫ് ജാക്കറ്റ് അണിയിച്ചു.

30 സീറ്റുള്ള, നല്ല ഉറപ്പുള്ള തുറന്ന ബോട്ടാണ്. ബോട്ടിന്റെ ഡ്രൈവറും സഹായികളും കട്ടിയുള്ള റെയിൻകോട്ടാണ് ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവർ ഞങ്ങളുടെ തൂക്കമനുസരിച്ച് ബാലൻസ് ചെയ്ത് ബോട്ടിലിരുത്തി. എന്നിട്ടോ, ഒരൊറ്റപ്പാച്ചിൽ ! ഇഗ്വാസു നദിയുടെ ഒഴുക്കിനെതിരെയാണ് പോക്ക്. ഇടയ്ക്ക് 'ബ്ടും'ന്ന് ശബ്ദമുണ്ടാക്കി ചെറിയ പാറകളിൽ തട്ടുന്നുണ്ട്. അടുത്തുകൂടി വേറെ സ്പീഡ് ബോട്ട് കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ബോട്ട് ഒരു ചാട്ടം ചാടും. എല്ലാവരും കൂകിയാർത്തുവിളിക്കും ! "എന്റമ്മേ, ജീസസ്" എന്നീ വിളികളും കേട്ടു !

ഞങ്ങളുടെ മൊബൈൽ ഫോണുകളൊക്കെ റെക്സിൻ ചാക്കിനകത്തായിപ്പോയി. ടോമിന്റെ കൈവശം തീപ്പെട്ടി പോലെയുള്ള ഒരു വാട്ടർപ്രൂഫ് ക്യാമറയുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ടോം വീഡിയോ എടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് വെള്ളം തെറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. (ബോട്ടു യാത്ര കഴിയുമ്പോൾ മാറ്റാനുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ബാക്ക്പാക്കിൽ കരുതിയിരുന്നു)

2.7 കി.മീ. നീളത്തിൽ 'വെള്ളങ്ങൾ' വീഴുന്ന ജലപാതമാണ് ഇഗ്വാസു എന്നുപറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിലെ താരതമ്യേന ചെറിയൊരു വെള്ളച്ചാട്ടത്തിനെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് ഞങ്ങളുടെ ബോട്ട് കുതിക്കുന്നത്. തൊട്ടടുത്തെത്തിയപ്പോൾ, സസ്പെൻസ് സൃഷ്ടിക്കാനായി ബോട്ടിന്റെ സ്പീഡ് കുറച്ച്, "എന്താ, റെഡിയല്ലേ, പോകാം" എന്നായി ഡ്രൈവർ. 'ഓക്കെ'യെന്നു ഞങ്ങൾ പറയേണ്ട താമസം,

ബോട്ട് വെള്ളച്ചാട്ടത്തിലേക്ക് കുതിച്ച്, u-turn എടുത്ത് പുറത്തേക്കുവന്നു ! ആകാശത്തുനിന്നും ആരോ ഐസുകട്ടകൾ തലയിലേക്ക് ചൊരിഞ്ഞ ന്ന് തോന്നി.ഞ ാൻസ ർവ്വശക്തിയുംസ ംഭരിച്ച്ഉ ച്ചത്തിൽഅ ലറി. ബോട്ടിൽ കൂട്ട അലർച്ച, കൂവൽ, പൊട്ടിച്ചിരി. ഹോ ! ഞങ്ങൾ സുരക്ഷിതരായിരിക്കുന്നു. "ഒന്നുകൂടി പോവാം ?" എന്ന് ഡ്രൈവർ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ "Yes" എന്നലറി !! ബോട്ടിലെ ഒരു ജീവനക്കാരൻ ഇതൊക്കെ വീഡിയോയിൽ പകർത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മൂന്നുതവണ ഞങ്ങൾ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിലൂടെ കടന്ന് പുറത്തേക്കുവന്നു. ഈ adventure ഞങ്ങളാരും ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല, തീർച്ച !

ഞങ്ങൾ ബോട്ട് ജെട്ടിയിൽ നിന്നും പടികൾ കയറി വീണ്ടും ജംഗിൾ സഫാരി ലോറിയുടെ സ്റ്റോപ്പിലെത്തി. മിക്കവരും ക്ഷീണിച്ചുപോയി. ഉച്ചഭക്ഷണം Fortin Cataratas എന്ന റെസ്റ്ററ ന്റിലായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കൂടെ adventureന് വരാതിരുന്നവരെ ലുച്ചി രാവിലെത്തന്നെ ഇവിടെ എത്തിച്ചിരുന്നു. അവർ അവിടെ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു.

വെള്ളച്ചാട്ടത്തിൽ നനഞ്ഞുകുതിർന്ന ഞങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ലോറിയിലിരുന്നപ്പോൾ ഒരുവിധം ഉണങ്ങി. എങ്കിലും ഫോർട്ടിൻ ഹോട്ടലിലെ വാഷ്റൂമിൽ പോയി എല്ലാവരും വസ്ത്രം മാറ്റി, ശുഭ്രവസ്ത്രം ധരിച്ചു.

ഞങ്ങളുടെ ടീമിനുവേണ്ടി ഒരു നീളൻമേശ സ്ജ്ജീക രിച്ചിരുന്നു. ചോറ്, വൻപയർ കറി, സലാഡ്, നൂഡിൽസ്, ധാരാളം പഴങ്ങൾ, ഐസ്ക്രീം, ലഘുപാനീയങ്ങൾ എന്നിവയാണ് സസ്യാഹാരികൾ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. പലതരം മാംസാഹാരങ്ങളും സുലഭമായിരുന്നു. റെഡ് വൈൻ വേണ്ടവർക്ക് അതും ലഭിച്ചു.

ഭക്ഷണം കഴിച്ചുപുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ഡെവിൾസ് ത്രോട്ട് ഫോട്ടോഗ്രാഫറുടെ ശിങ്കിടി ഞങ്ങളേയും കാത്തുനിൽക്കുന്നു. അവരെടുത്ത ഫോട്ടോ വളരെ നന്നായിരുന്നു. ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഫോർട്ടിൻ കറ്ററ്റാസിനു മുൻപിൽ നിരന്നുനിന്ന് ഫോട്ടോയെടുത്തു.

അങ്ങനെ ഇഗ്വാസു വെള്ളച്ചാട്ടത്തിന്റെ രണ്ടുവശങ്ങളും - ബ്രസീൽ, അർജന്റീന - കണ്ട് സംതൃപ്തരായി ഞങ്ങൾ Aero puertos Argentina Iguazu എന്ന വിമാനത്താവളത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ഇനി അർഹന്റീനയുടെ തലസ്ഥാനമായ ബ്യൂണസ് ഐറിസ് നഗരമാണ് അടുത്ത ലക്ഷ്യം. (ഇവിടത്തുകാർ അർജന്റീനയെ അർഹന്റീന എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്.)

പറന്ന് പറന്ന് ബ്യൂണസ് ഐറിസിലേക്ക്

ഫോർട്ടിൻ കറ്ററ്റാസിനോട് വിടപറഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ ബസ്സിൽ കയറി ഇഗ്വാസു എയർപോർട്ടിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. വൈകീട്ട് 4 മണിക്ക് പുറപ്പെടേണ്ടിയിരുന്ന ഫ്ളൈറ്റ് 7 മണിക്കാണ് പുറപ്പെടുക എന്ന് നിദ്ജായ്ക്ക് അറിവ് കിട്ടി. ഞങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് രാത്രി ബ്യൂണസ് ഐറിസിലെ ഒരു പുരാതന ഹോട്ടലിൽ ടാംഗോ ഡാൻസ് കണ്ടുകൊണ്ട് ഡിന്നർ കഴിക്കാൻ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഒരുക്കിയിരുന്നു. അതൊക്കെ 'കുളമാവു'മല്ലോ എന്നോർത്ത് നിദ്ജാ നിരാശനായി.

എയർപോർട്ടിൽ ഞങ്ങളെ drop ചെയ്തപ്പോൾ ലുച്ചി

ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു - "ടെർമിനൽ 4, 5, 6 എന്നൊക്കെ അനൗൺസ് ചെയ്യുമെങ്കിലും, എല്ലാം കൂടി ഒരൊറ്റ ഹാൾ മാത്രമേയുള്ളു, കേട്ടോ" എന്ന്. ഞങ്ങൾ ലുച്ചിക്കും, ഡ്രൈവർക്കും സ്പാനിഷ് ഭാഷയിൽ ഗ്രാത്തിയാസ് (Gracias) - നന്ദി പറഞ്ഞു.

എയർപോർട്ടിലെ സെക്യൂരിറ്റിക്കാർ വളരെ സൗഹൃദ ത്തോടെ യാണ് പെരുമാറിയത്. ബെൽറ്റ്, ഷൂ, വാച്ച് എന്നിവയൊന്നും അഴിക്കാൻ മിനക്കെടേണ്ട. വെള്ളക്കുപ്പിയും എടുക്കാം. എന്തൊരാശ്വാസം. മെറ്റൽ ഡിറ്റക്ടറിലൂടെ കടക്കുമ്പോൾ കാര്യമായ 'ബീപ്പ്' ശബ്ദം വന്നാൽ, അവരെ മാത്രം മാറ്റിനിർത്തി വിശ ദമായി പരിശോധിക്കും - അത്രന്നെ !

കാത്തിരുപ്പുകേന്ദ്രത്തിൽ നറുംകാപ്പിയുടെ കൊതിപ്പിക്കുന്ന മണം. ഞാനും ജയകുമാരും ഓരോ കാപ്പി (പാലൊഴിച്ചത് എന്ന് പ്രത്യേകം പറയണം) ഓർഡർ ചെയ്തു. അവർ രണ്ടു ബിസ്ക്കറ്റുകളും (കുക്കീസ്) തന്നു. കുക്കീസ് complementary യാണ്. ഒന്നാംതരം കോഫി. ഞങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പിലെ മിക്കവരും അവിടെ നിന്നും കാപ്പി വാങ്ങിക്കുടിച്ചു. സന്ധ്യയ്ക്ക് 7 മണിക്ക് ബോയിംഗ് വിമാനം ഞങ്ങളേയും കൊണ്ട് പറന്നുയർന്നു. അപ്പോഴും സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. കുറച്ചുമിനിറ്റുകൾക്കകം ജനാലയിലൂടെ ഇഗ്വാസു വെള്ളച്ചാട്ടം കണ്ടു. എത്ര മനോഹര ദൃശ്യം ! ഇഗ്വാസു നദിയിൽ ഉരുക്കിയ വെള്ളി പോലെ വെള്ളം. വെള്ളച്ചാട്ടത്തിനു മുകളിൽ വെള്ളത്തുള്ളികൾ മേഘം പോലെ തങ്ങിനിൽക്കുന്നു. കുറേനേരം പുഴ വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞ് ഒഴുകുന്നതു കാണാമായിരുന്നു. ഒരിടത്ത് വേറൊരു സൂപ്പർ കാഴ്ച - പുഴ രണ്ടു കൈവഴികളായി പിരിഞ്ഞു; നടുക്ക് ഒരു ദ്വീപ് - അതിനെ ചുറ്റി കൈവഴികൾ - അവ വീണ്ടും യോജിച്ചു. ദ്വീപിന് മരതകപ്പച്ച നിറം. വിമാനം കുറച്ചുകൂടി ഉയരത്തിൽ പറന്നുതുടങ്ങിയതുകൊണ്ടും സൂര്യപ്രകാശം കുറഞ്ഞതു കൊണ്ടും കാഴ്ചകൾ കാണാതായി. മാഗസിൻ വെറുതെ മറിച്ചുനോക്കി. റിയോ ഡീ ജനീറോയിലെ കാർണിവലിന്റെ മനോഹര ദൃശ്യങ്ങൾ പല പേ ജുകളിലായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

അർജന്റീനയുടെ എയർ റൂട്ട് മാപ്പും ഒരു പേജിൽ കൊടു ത്തിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇഗ്വാസുവിൽ നിന്നും സൗത്ത് അമേരിക്കയുടെ കിഴക്കൻ തീരത്തുകൂടെ തെക്കോട്ട് പറക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലായി. ഫ്ളൈറ്റിൽ കോഫി (ബ്ലാക്ക്), സോഫ്ട് ഡ്രിങ്ക്സ് എന്നിവ യാത്രക്കാർക്ക് സത്ക്കരിച്ചു. ജനാലയിലൂടെ താഴേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ മറ്റൊരു സുന്ദരൻ കാഴ്ച. പുഴ '8'ന്റെ ഷെയ്പ്പിൽ. രണ്ടുവട്ടത്തിനകത്തും ഓരോ ദ്വീപ് ! ഇന്നലെ രാത്രി മഴ പെയ്തതു കൊണ്ടായിരിക്കാം, പുഴയിലെ വെള്ളം കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

രാത്രി 9.20 ആയി ബ്യൂണസ് ഐറിസിൽ ലാൻഡ് ചെയ്തപ്പോൾ. ലഗ്ഗേജൊക്കെ വീണ്ടെടുത്ത് ബസ്സിൽ കയറിയപ്പോൾ 4 പേർ എത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് മനസ്സിലായി - രണ്ട് കുരുവിളമാരും ഭാര്യമാരും. നിജോ, പ്രകാശ്, ജോർജ്ജ് എന്നിവരൊക്കെ എയർ പോർട്ടിലേക്കോടി. ഞങ്ങളുടെ ഗൈഡായി വന്ന അർജന്റീനക്കാരി എമീലിയ എന്ന വെളുത്തു തടിച്ച യുവതി സഹായിക്കാൻ തയ്യാറായതേയില്ല. ഞങ്ങൾ ലേയ്റ്റായി എത്തിയതിൽ അവർക്ക് ഭയങ്കര ദേഷ്യം. 4 പേർ കൂട്ടം തെറ്റി പ്പോവുകയും ചെയ്തു. ഫ്ളൈറ്റ് വൈകിയതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ വൈകിയത് എന്നറി ഞ്ഞിട്ടും അവർക്ക് ദേഷ്യം അടങ്ങുന്നില്ല.

കുറേനേരം ഓടിനടന്ന് ഞങ്ങളുടെ കാണാതെ പോയ കൂട്ടുകാരെ നിജോയും കൂട്ടരും ബസ്സിലെത്തിച്ചു. എങ്ങനെയൊക്കെയോ ഞങ്ങൾ ടാംഗോ ('തങ്കോ' എന്ന് എമീലിയ) ഷോ നടക്കുന്ന La Ventana എന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. അവിടത്തെ വെയ്റ്റർമാരും ഞങ്ങൾ (ഇന്ത്യൻസ്) വൈകിയെത്തിയതിൽ മുറുമുറു ത്തു - വെള്ളവും, ഷാംപെയ്നും മാത്രം കിട്ടി.

1980 ലാണ് പുരാതന ടാംഗോ ഷോ സ്റ്റേജിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഡിസൈൻ ചെയ്ത ലാ വെന്റാന നിലവിൽ വന്നത്. ഏറ്റവും നല്ല 32 ആർട്ടിസ്റ്റുകളാണ് ഈ ഷോ നടത്തുന്നത്. ഒരു കൊച്ചു സ്റ്റേജിലാണ് ഷോ നടക്കുന്നത്. എന്താണ് ടാംഗോ ?

Tango Show / Dance

പുരുഷനും സ്ത്രീയും കൂടി നടത്തുന്ന partner dance ആണ് ടാംഗോ. 1880-കളിൽ അർജന്റീന - ഉറുഗ്വായ് ബോർഡറിൽ ഉത്ഭവിച്ചു. അക്കോർഡിയൺ, ബാൻഡോനിയൺ, പിയാനോ, ഗിറ്റാർ, വയലിൻ എന്നിവയും ചിലപ്പോൾ പാട്ടുകാരനും ഉൾപ്പെട്ട ടീം നർത്തകർക്ക് അകമ്പടി സേവിക്കും. റൊമാൻസാണ് കഥാതന്തു. അധികവും ദുഃഖം കലർന്ന തരം പാട്ടുകളാണ് പാടുക. പുരുഷൻ കോട്ട്, സൂട്ട്, തൊപ്പി, ഷൂ എന്നിവയൊക്കെയാണ് അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സ്ത്രീ മാറിടത്തിന്റെ പകുതിയിലധികം കാണുന്നതരം ലോകട്ട് വസ്ത്രവും, ഡാൻസു ചെയ്യുമ്പോൾ കാലുകൾ മുഴുവൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന തരം സ്ലിറ്റ് ഉള്ള വസ്ത്രവുമാണ് ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഹൈഹീൽഡ് ഷൂ ധരിച്ച് വളരെ വേഗത്തിലാണ് അവർ ചുവട് വെയ്ക്കുന്നത്. ഇണ ചേരുന്ന രണ്ടു നാഗങ്ങളെപ്പോലെ കെട്ടുപിണഞ്ഞാണ് നൃത്തം. അവസാനം അതൊരു ചുംബനത്തിൽ അവസാനിക്കും. വളരെ ആവർത്തന വിരസത തോന്നി. Milonguero എന്നാണ് നർത്തകനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്; നർത്തകിയെ Milonguera എന്നും.

ഞങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പിലെഎ ല്ലാവരുംക്ഷ ീണിതരായതുെ കാണ്ട് ആർക്കും അവിടെ അധികസമയം ഇരിക്കാൻ താത്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടത്തെ വെയ്റ്റർമാരെ അതൃപ്തരാക്കിക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ പരിപാടി കഴിയുന്നതിനുമുൻപ് സ്ഥലം വിടുകയും ചെയ്തു. ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യം എന്തുചെയ്യുമെന്നോർത്ത് നിജോ വിഷമിച്ചു. മനസ്സില്ലാ മനസ്സോടെ അമീലിയ മക്ഡൊണാൾസിലേക്ക് വണ്ടിവിടാൻ ഡ്രൈവർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകി. സമയം വളരെ വൈകിയതുകൊണ്ട് ഫിംഗർചിപ്സും ഐസ്ക്രീമും (ജങ്ക്) മാത്രമേ കിട്ടിയുള്ളു.

അർദ്ധരാത്രിയോടെ ഞങ്ങൾ ഹോട്ടൽ ഗ്രാന്റ് ബ്രിസോയിലെത്തി. അവിടത്തെ മുറി കണ്ടപ്പോൾ നല്ല സന്തോഷവും സമാധാനവും തോന്നി. നനഞ്ഞ ബാത്ത് ടവ്വൽ ഉണക്കാൻ ബാത്റൂമിൽ ഒരു ഇലക്ട്രിക് ഡ്രയർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇഗ്വാസു വെള്ളച്ചാട്ടത്തിൽ 'മുങ്ങി'യപ്പോൾ ധരിച്ച വസ്ത്രങ്ങളൊക്കെ അതിൽ വിരിച്ചിട്ടാണ് ഉറങ്ങാൻ പോയത്. ഹാവൂ ! നീണ്ട, സംഭവബഹുലമായ ഒരു ദിവസത്തിന് വിരാമം.

തുടരും

ആ പാമ്പ്, ഒരുപാവം പാമ്പ്......

ശ്രീകല ഗോകുൽ

ഒരു ഉച്ചനേരം... കാലത്തെ ചെറിയ മഴക്കോള്..... എന്നാൽ ഉച്ചയായപ്പോൾ മങ്ങിയ വെയിലുമായി മാനം....

ക്യാന്റീനിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന സാമ്പാറും ചോറും ക്യാബേജ് തോരൻ, പക്ഷെ അതിന് ഒരു പിങ്കിഷ് കളർ... പ്രിൻസിപ്പൽ കാര്യം അന്വേഷിച്ചപ്പോ മനസ്സിലായി ചെറിയ കഷ്ണം ബീറ്റ്റൂട്ട് ഗ്രേറ്റ് ചെയ്ത് ചേർത്തിട്ടാണത്രെ ഈ ലൈറ്റ് പിങ്ക് ക്യാബേജ് മാജിക്.. ഷീല ആന്റിഡേ കൈപ്പുണ്യം.

പ്രിൻസിപാലിനു കാന്റീൻ ഭക്ഷണം വളരെ ഇഷ്ടമാണ്... അങ്ങനെ ലഞ്ച് ബ്രേക്ക് എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് മങ്ങിയ സ്വർണ്ണനിറമുള്ള വെയിലിൽ കായുന്ന ഒരു കുഞ്ഞു മാൻകിടവിനെപ്പോലെ തോന്നി ആ സ്കൂൾ കെട്ടിടം പ്രിൻസിപ്പലിന്...

അവർക്ക് അത്രയും പ്രിയപ്പെട്ടതാണ് ഈ സ്കൂൾ.

അവർ എല്ലാ ക്ലാസ്സ് മുറികളിലും അധ്യാപകർ എത്തിയോ, ക്ലാസ്സ് മുറികൾ വൃത്തി ആയി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നെല്ലാം വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് വരാന്തയിലൂടെ നടക്കുകയായിരുന്നു... സ്കൂൾ ഗ്രൗണ്ടിന്റെ അങ്ങേ അറ്റത്തു കുറച്ചു കുട്ടികൾ ഖോ-ഖോ പരിശീലനത്തിൽ ആണ്... പ്രിൻസിപ്പൽ അവരുടെ കളികൾ എല്ലാം വീക്ഷിച്ച ശേഷം തന്റെ ക്യാബിനിൽ വന്നിരുന്നു.... മുന്നിലുള്ള ലാപ് ടോപ്പിൽ പുതിയ സർക്കുലർ വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പരതുകയായിരുന്നു (സർക്കുലർസ് വായിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരോ ഈ പ്രിൻസിപ്പൽമാർ

അവർ ആത്മകവനം നടത്തി...

അതിനിടയിൽ ദാ, സജു മാഷ്, അകത്തേയ്ക്ക് വരാൻ പെർമിഷൻ ചോദിച്ചുകൊണ്ട്... ഇദ്ദേഹമല്ലേ ഖോ- ഖോ പരിശീലിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്

പ്രിൻസിപ്പൽ രൂക്ഷമായി മാഷെയും നോക്കി, ഗ്രൗണ്ടിലുള്ള കുട്ടികളെയും

മാഷ്ക്ക് കാര്യം പിടികിട്ടി... ഇല്ലാ മാഡം, ഞാൻ ഒരു സീരിയസ് കാര്യം പറയാൻ വന്നതാ ??

യെസ്, ടെല്ല് മി... പ്രിൻസിപ്പൽ ഗൗരവത്തോടെ..

മാഡം അവിടെ ഗ്രൗണ്ടിന്റെ അറ്റത്തു സാധനം ഉണ്ട്...

വാട്ട്- പ്രിൻസിപ്പൽ ചോദിച്ചു...

അത്ര പേടിക്കാൻ ഒന്നുമില്ല മാഡം... അണലിക്കുഞ്ഞാവാനെ ചാൻസ് ഉള്ളൂ... കണ്ടിട്ടങ്ങനെ ആണ് തോന്നുന്നത്...

പ്രിൻസിപ്പൽ ഇരുന്ന ഇരുപ്പിൽ ആവിയായി പോകുന്നപോലെ....??

മാഷേ, ഇനി എന്ത് ചെയ്യും... കുട്ടികൾ ഗ്രൗണ്ടിൽ കളിക്കുവല്ലേ...

അവർ പെട്ടന്ന് എന്തോ ഓർത്തപോലെ മാഷോട് കുട്ടികളെ ഗ്രൗണ്ടിൽ നിന്നും മാറ്റുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു...

ഉടൻ തന്നെ ഡ്രൈവർമാരോട് അവിടെ കണ്ടത് അണലി തന്നെ ആണോന്ന് നോക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു...

പലരുടെയും മുഖത്ത് ഭീഭത്സ ഭാവത്തിന്റെ മിന്നലാട്ടം കണ്ടു... അതിൽ കൂട്ടത്തിൽ ധൈര്യമുള്ള മത്തായി ഒരു പിക്കാസുമായി നടന്നു (ഗദയുമായി മുന്നേറുന്ന ഹനുമാനായി തോന്നി മത്തായിയെ പ്രിൻസിപ്പൽക്ക് ആ സമയം)

എല്ലാ ഡ്രൈവർമാരും ആന്റിമാരും നോക്കി നിൽക്കെ, മത്തായി

പിക്കാസു കൊണ്ട് ഗ്രൗണ്ടിൽ ആഞ്ഞു കൊത്തി...

ദാ ഒരു പാമ്പിന്റെ തല...

എല്ലാവരും പിന്നോട്ട് ചാടുന്നത് പ്രിൻസിപ്പൽ കണ്ടു...

ഒരു മിന്നൽ പിണർ അവരുടെ കണ്ണിലൂടെ മിന്നി മാഞ്ഞു.

സജു മാഷിന്റെ ഒരു കമന്റ്... പാമ്പിനെ കൊല്ലരുതേ... പാപമാ.

ഉടനെ മാനേജറിന്റെ മറുപടി, എന്നാൽ മാഷ് അതിനെ കാറിൽ കൊണ്ടു പോയി വീട്ടിൽ വളർത്തു.

പ്രായം ചെന്ന തങ്കം ആന്റി, മത്തായിയെ, നിന്റെ ഭാര്യ മാസം തികഞ്ഞു നിക്കുവല്ലേ... നീ തത്കാലം ഒന്നും ചെയ്യണ്ട..

ജനിക്കാൻ പോകുന്ന കുഞ്ഞിന് എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുമൊ....

ഇതെല്ലാം പറയുമ്പോഴേക്കും മത്തായി ആ പാമ്പിനെ കയറിൽ കുടുക്കി സിമന്റ് ചാക്കിൽ ആക്കി കഴിഞ്ഞിരുന്നു

അപ്പോഴാ അടുത്ത കടമ്പ... മാഡം, ഇതിനെ കൊന്നാൽ ഫോറെസ്റ്റ് കാർ വന്നു ഫൈൻ ഈടാക്കും... ഇതിനെ ഏതെങ്കിലും കാട്ടിൽ കൊണ്ട് കളയുന്നതാ നല്ലത്... പുതുതായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ച ഓഫീസ് ബോയിയുടെ ഉപദേശം.... പ്രിൻസിപ്പൽ രണ്ടും കൽപ്പിച്ചു ഫോറെസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്മെന്റ്നെ വിളിച്ചു... അവരോട് കാര്യം പറഞ്ഞു.... ഫോറെസ്റ്റർ പാമ്പിന്റെ ഫോട്ടോ അയച്ചു തരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു... ഫോട്ടോ അയച്ചു കൊടുത്തു... ദാ വരുന്നു മറുപടി... ഇത് പെരുമ്പാമ്പാണല്ലോ...

പ്രിൻസിപ്പൽക്ക് പെരുമ്പാമ്പ് മുറുകി വലിക്കുന്ന ഒരു ഫീൽ ആണ് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിൽ വന്നത്... അവർ ഉടൻ തന്നെ ഫോറെസ്റ്ററോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു... സർ, നിങ്ങൾ ഉടനെ വന്നു ഇതിനെ ഒഴിവാക്കി തരണം... കുഞ്ഞുമക്കൾ പഠിക്കുന്ന സ്കൂൾ ആണ്

നിങ്ങൾ എന്തിനാ ചാക്കിൽ ആക്കിയത്... ഇനി ഞങ്ങളുടെ ഓഫീസിൽ കൊണ്ടുവന്നു തന്നാൽ മതി....

പ്രിൻസിപ്പൽ മത്തായിയെ തറപ്പിച്ചു നോക്കി.

ആയിക്കോട്ടെ സർ, എത്ര ദൂരം ഉണ്ട് ഇവിടെ നിന്നും ഓഫീസിലേക്ക്... ഏകദേശം 3മണിക്കൂർ യാത്ര, ഫോറെസ്റ്ററിന്റെ മറുപടി....

കുട്ടികളെ സമയത്തിന് ഓരോ ബോർഡിങ് പോയിന്റിൽ എത്തിച്ചില്ലെങ്കിലുള്ള പൊല്ലാപ്പ് വേറെ.

ഈ പാമ്പിനെ അവിടെ എത്തിക്കാൻ കുറഞ്ഞത് രണ്ടു ഡ്രൈവർ മാരെങ്കിലും വേണം... ബസ് വൈകിയാൽ പ്രശ്നം ആകും... അവർ ഒന്ന് കൂടി ഫോറെസ്റ്ററിനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു, ഒന്നിവിടെ വരെ വന്നു ഇതിനെ കൊണ്ടു പോകു സർ.... ദയവു ചെയ്ത്

എന്തോ... മനസ്സലിവുള്ള ഫോറെസ്റ്റർ ആണെന്ന് തോന്നുന്നു, ഓക്കേ മാഡം, ഞങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുവരാം, കുറച്ചു കഴിയും....

എല്ലാവർക്കും സമാധാനമായി

പാമ്പിന്റെ ചാക്ക് ആരോ മുന്നിലുള്ള മരച്ചില്ലയിൽ കെട്ടിതൂക്കി ഇട്ടു... എല്ലാവരും ചാക്കിൽ അനക്കമുണ്ടോ എന്നു ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു... ഫോറെസ്റ്റ് കാരത്തുന്നവരെ ഒന്നും സംഭവിക്കരുതെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു ണ്ടായിരുന്നു.

ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്ക് ശേഷം ഫോറെസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്മെന്റിന്റെ വലിയ വണ്ടിയുമായി ആർമി വേഷത്തിൽ ഓഫീസർമാർ ചാടി ഇറങ്ങുന്നു... പാമ്പിന്റെ ചാക്ക് അവർക്ക് കൈ മാറുന്നു... ഒരാൾ പതുക്കെ ചാക്ക് തുറന്നു നോക്കുന്നു...എല്ലാവരുടെയും ശ്വാസം നിലച്ചു പോകുന്ന അവസ്ഥ... അയാൾ രൂക്ഷമായിട്ട് പ്രിൻസിപ്പാളിനെ നോക്കുന്നു... ഈശ്വരാ... ഇനി എന്താ പൊല്ലാപ്പ്... പ്രിൻസിപ്പൽ മനസ്സ് ഭേദിച്ചു കൊണ്ടു നിന്നു... മാഡം,

ഇത് പെരുമ്പാമ്പോന്നുമല്ല, ഒരു പാവം മണ്ണൂലി പാമ്പാണ്... ഉപദ്രവകാരിയേ അല്ല....

ഇത് കേട്ടപ്പോൾ മാത്രമാണ് പ്രിൻസിപ്പാലിന് ശ്വാസം നേരെ വീണത്....

സംഭവിച്ചതൊക്കെ സംഭവിച്ചു... ഇനി മേലാൽ ഏതു വന്യജീവിയെ കണ്ടാലും പിടിച്ച് ചക്കിലാക്കേണ്ട,.. ഞങ്ങളെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞാൽ മതി... വളരെ ഗൗരവം...

പൊതുവെ ഗൗരവക്കാരിയായ പ്രിൻസിപ്പൽ വളരെ വിനയാൻവിതയായി, ശരി സർ..

അവർ ചാക്കിലെ തൊണ്ടിമുതലുമായികൃാമ്പസ് വിട്ടു....

അപ്പോഴാണ് ഫോണിൽ ഒരു മെസേജ്.. ഫാമിലി ഗ്രൂപ്പിൽ നിന്നും

'ഹാപ്പിനാഗപഞ്ചമി

പെട്ടന്ന് പ്രിൻസിപ്പാലിനു കഴിഞ്ഞ വർഷം കൊറോണ സമയത്തും ഇതേപോലെ ഒരു ചേരയെ ക്യാമ്പസിൽ കണ്ട ഓർമ്മ വന്നു... അവർ തന്റെ സുഹൃത്തിനോട് ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചപ്പോൾ അയാളുടെ മറുചോദ്യം.

ടേ... നീ എന്താ `നാഗിൻ ` ആണോ... നിന്നെ നാഗപഞ്ചമിക്ക് ഇവർ അന്വേഷിച്ചു വരാൻ.

പ്രിൻസിപ്പൽക്ക് ശ്രീദേവിയുടെ നാഗിൻ ഡാൻസ് ഓർമ്മ വന്നു...

സൂക്ഷിക്ക,

'നാഗിൻ`ന് പ്രതികാരം കൂടുതൽ ആയിരിക്കും.

ഗോവയിലെ വിസ്താരം

അദ്ധ്യായം : 6

ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ അന്ത്യനാളുകൾ

ശ്രീകേഷ് പുതുവാശ്ശേരി

എ.ഡി 1560 മുതിൽ വലിയ വീടുകളോ കൊട്ടാരങ്ങളോ ആണ് വിചാരണക്കായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ആദിൽ-ഷായുടെ കൊട്ടാരങ്ങളും ഇതിൽപെടും. അടച്ചിട്ടതും ഇരുണ്ടതുമായ മുറികളിലാണ് വിചാരണകൾ നടന്നിരുന്നത്. ക്രിസ്ത്യൻ മതവിശ്വാസികൾ ഒഴികെയുള്ളവരെ ശിക്ഷിക്കാൻ പ്രത്യേക ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 200ൽ- അധികം കാരാഗ്രഹങ്ങളാണ് വിചാരണ തടവുകാരെ അടച്ചുപൂട്ടാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. വിചാരണമുറിയിൽ മരിക്കുന്നവരെ കുഴിച്ചുമൂടുകയും പിന്നീട് പരസ്യമായി കുഴിതോണ്ടി പുറത്തെടുക്കുകയും ശേഷം കൂട്ടിയിട്ട് കത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മതാചാരപ്രകാരമുള്ള സംസ്കാരം നിഷേധിക്കുന്നതിലും ഹിന്ദുക്കളെയും അവരുടെ മൃതദേഹത്തെയും അപമാനിക്കുന്നതിൽ പോർട്ടുഗീസ് മിഷണറിമാർ മൃഗീയമായ ആഹ്ലാദം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഓരോ തടവുകാർക്കും രണ്ട് മൺപാത്രങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു. ഒരു പാത്രം വെള്ളം കുടിക്കാനുള്ളതായിരുന്നു. തടവറകൾ വൃത്തിയാക്കാൻ ഒരു ചൂലുണ്ടായിരുന്നു. ഗോമാംസവും റൊട്ടിയുമായിരുന്നു പ്രധാനഭക്ഷണം. നിർബന്ധമായും തടവുകാർ ശനിയാഴ്ച വൃതം (സബത്ത്) അനുഷ്ഠിക്കണമായിരുന്നു. തടവറയിൽ വച്ച് ഹിന്ദുദൈവങ്ങളെ പ്രാർഥിക്കുന്നവരെ തൂണിൽ ബന്ധിച്ച് തീകൊളുത്തി ജീവനോടെ എരിച്ചിരുന്നു. കുറ്റാരോപിതർ ക്ഷമാപണം നടത്തിയിട്ടും കാര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയായവരെ പഴിച്ച് അവരെക്കൂടി കുറ്റം ചുമത്തണമായിരുന്നു. അവരുടെ പേരുകൾ സബത്ത് ദിവസം നടക്കുന്ന അസംബ്ലിയിൽ പറയുകയും സാക്ഷികൾ അവിടെ ഹാജരാകുകയും വേണമായിരുന്നു. മിക്കവാറും കുടുംബാംഗങ്ങളും ഉറ്റവരും ബന്ധുക്കളുമായിരിക്കും സാക്ഷികൾ. അവരെയും ബുദ്ധിപൂർവ്വം ചതിയിലൂടെ കുടുക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം തന്നെയായിരുന്നു വേട്ടപ്പട്ടികളുടെ മനസ്സുമായി നടന്നിരുന്നു ബിഷപ്പുമാർക്കും കർദ്ദിനാൾമാർക്കും. പിടിക്കപ്പെടുന്നവർ ജീവപര്യന്തം തടവിലകപ്പെടുകയോ വധശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുകയോ ചെയ്യപ്പെട്ടു. അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ ബിഷപ്പുമാരും മറ്റു വിചാരണക്കാരും പങ്കുവച്ചു. ഹിന്ദുക്കൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല. നാമമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എങ്കിലും മുസ്ലിങ്ങളും വിചാരണശിക്ഷകൾക്ക് വിധേയരായി. മിക്കവാറും മുസ്ലിങ്ങൾ കൗശലപരമായി ക്രിസ്ത്യാനികളെ പുണർന്നുനിന്ന് ശിക്ഷാനടപടികളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു.

എ.ഡി 1567 ന്റെ അവസാനത്തോടെ ഗോവയുടെ വടക്കൻ പ്രദേശമായ ബർദേശിൽ 300 ക്ഷേത്രങ്ങൾ തകർക്കപ്പെട്ടു. 1583ൽ എസോൾനയിലും കൻകൊളിമിലും പട്ടാളം അനവധി ഹിന്ദു ക്ഷേത്രങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചു. നിരവധി മസ്ജിദുകളും തകർക്കപ്പെട്ടു.

എ.ഡി-1516 മുതൽ എ.ഡി-1812 വരെ അതിക്രൂരവും, നിന്ദ്യവും, നീചവുമായ മത വിചാരണകൾ അനസ്യൂതം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എ.ഡി-

1542ൽ രണ്ട് ലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഗോവയിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. ഏകദേശം 20000 നു മേൽ ആളുകൾ മതവിചാരണക്കു വിധേയരായി. എന്നാൽ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർഇ ത്രയധികംപെ ശാചികതന ടത്തിയിട്ടുംഅ തിന്റെഫ ലം കാണാനുള്ള യോഗം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. എ.ഡി-1552 ഡിസബർ 03-ാം തീയതി ചൈനയിൽ വച്ച് പനി മൂലം സേവ്യർ മരിച്ചു.

ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ, പോപ്പ് പോൾ 3 എന്നവൈകല്യം നിറഞ്ഞ മനുഷ്യപിശാചിനെപ്രീതിപ്പെടുത്താനാണ് എ.ഡി- 1545ൽ ക്രൂരമായ ശിക്ഷാവിചാരണകൾ നടത്തിയത്. ഇതേ പോപ്പ് പോൾ 3 ആണ് റോമിൽ അടിമത്വം തിരിച്ചുകൊണ്ടു വന്നതും. കാലഘട്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മുസ്ലിം സ്ത്രീകളും പുരുഷൻമാരും അടിമകളായി. എ.ഡി-1553 ഡിസംബർ 11 ന് ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിന്റെ മൃതദേഹം ചൈനയിൽ നിന്നും ഗോവയിലേക്ക് കപ്പൽ മാർഗ്ഗം എത്തിച്ചു. ഹിന്ദുക്കൾ തെറ്റായ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് പിന്തുടരുന്നതെന്നും കറുത്ത കല്ലുകളെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെന്നും അവർക്ക് ഉചിതമായ ശിക്ഷ നൽകണമെന്നും പോപ്പ് പോൾ 3 നെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് ക്രൂരവും പൈശാശികവുമായ രീതിയിൽ ജനദ്രോഹം, മതപരിവർത്തനം എന്നിവ നടത്തിയതിന് (എന്തുകൊണ്ടും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യൻമാരെക്കാൾ കൂടുതൽ പേരെ) എ.ഡി- 1622ൽ പോപ്പ് ഗ്രിഗറി 15 മൻ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിനെവിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഫ്രാൻസീസ് സേവ്യറിനുശേഷം അലെക്സൊ ഡയാസ് ഫാൽകൊക്കും ഫ്രാൻസിസ്കൊ മാർക്യൂസിനുമായിരുന്നു മതവിചാരണയുടെ ചുമതല.

ഇറ്റാലിയൻ വ്യാപാരിയും യാത്രീകനുമായ ഫിലിപ്പോ സാസ്സെറ്റി (എ.ഡി-1578 മുതൽ 1588ൽ അദ്ദേഹം മരിക്കും വരെ ഗോവയി ഉണ്ടായിരുന്നു). അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം വെള്ളക്കാരന്റെ പിത്തം പിടിച്ച മനസ്സിന്റെ രീതിയിലായിരുന്നില്ല. അസൂയയും അഹങ്കാരവും നിറഞ്ഞ രീതിയിലും ആയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം സംസ്കൃതം പഠിച്ച വ്യക്തി ആയിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിനിടയിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടുകാർക്കും, ഫ്ലൊറെന്റിനിലെ ഗ്രാന്റ് ഡ്യൂക്ക് ഓഫ് ടാസ്കാനി ഭരണകൂടത്തിനും അയച്ച കത്തുകളിൽ പോർട്ടുഗീസ് 'ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഗോവക്കർക്കെതിരെയുള്ള ക്രൂരവും 'ഭയാനകവുമായ വിചാരണയെപ്പറ്റി നിരവധികാര്യങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യൻ പുരോഹിതർ ക്രൂരവും വൈകൃതവുമായ ശിക്ഷകൾ ഹിന്ദുക്കൾക്കെതിരെ നടപ്പിലാക്കിയത് അവരുടെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും വരികൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയായിരുന്നു.' ബൈബിൾ,സെഫന്യാവു 1: 5-6'യഹോവയെ വിട്ടു പിൻമാറിയവരെയും യഹോവയെ അന്വേഷിക്കുകയോ അവനെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കയോ ചെയ്യാത്തവരെയും ഛേദിച്ചു കളയും." സെഫന്യാവു 1:14, 1:15, 1:16 തുടങ്ങിയ വരികളിലൂടെ കടന്നു പോകുമ്പോൾ സ്വാഭാവീകമായി ഉയരുന്ന സംശയം ദൈവത്തിന് മനുഷ്യനെയും അവന്റെ ബുദ്ധിയെയും നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള കഴിവ്നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും സെമിറ്റിക് ദൈവങ്ങൾ സർവ്വശക്തരല്ലാ എന്നുമാണ്. ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന് മനുഷ്യനെ അനുസരിപ്പിക്കാനും തന്നെ മാത്രം ആരാധിപ്പിക്കാനും കൊള്ളയും കൊലയും നടത്തേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നു. ജ്ഞാനക്കനിതിന്ന് മനുഷ്യനുണ്ടായ വിവേകവും മര്യാദയുംപോലും ദൈവത്തിന് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന്

പഴയ നിയമവും തോറായും തെളിയിക്കുന്നു. ജ്ഞാനക്കനിതിന്നുണ്ടായ വിവരം മാത്രമേ ദൈവത്തിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു എന്നും പിൽക്കാലത്ത് ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ ആ വൃക്ഷം ഉണങ്ങിപ്പോയിയിരിക്കും എന്നുകൂടി തോന്നിപ്പോകുന്നു. സമചിത്തത നഷ്ടപ്പെട്ട് വിഭമത്തോടെ ഞാനാണുദൈവം എന്നെ മാത്രം ആരാധിക്കുക എന്ന് വിളിച്ചുപറയുന്ന ദൈവം സമനിലതെറ്റി ക്രോധം മൂലം എല്ലാവരെയും കൊല്ലുമെന്ന് 'ഭീഷിണിപ്പെടുത്തുകയും അതിനായി പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഹേ ദൈവമേ! സാത്താന്റെ പേരിൽ ഒരു യുദ്ധവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആരും രക്തമൊഴുക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുമില്ല. താങ്കൾ സാത്താനെ കണ്ടുപഠിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുപറയാതെ വയ്യ!. മിസ്റ്റർ.ആൽഫ്രെഡ് ഡിമെഴ്സി (ഫ്രെഞ്ച് കമ്മിഷണർ ഓഫ് പോർട്ടുഗൽ ആൻഡ് സ്പെയിൻ)എ.ഡി-1862ൽ വിചാരണ രേഖകൾ പരിശോധിച്ച ശേഷം എഴുതി. നടത്തപ്പെട്ട 40000 വിചാരണ നടത്തിപ്പുകൾ അതിക്രൂരവും ഭയാനകവും തന്നെയാണ് ചരിത്രത്തിൽ. കഥാകൃത്തുക്കൾക്കും നാടകക്കാർക്കും എഴുതിത്തീർക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം തീരാത്ത കലവറയുമാണ്".

വിചാരണവിധിയെ ആട്ടൊ ഡ ഫെ" എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. ആദ്യത്തെ വിധി നടത്തിപ്പ് എ.ഡി 1650ൽ ആയിരുന്നു. അന്ന് 4 പേരെ ജീവനോടെ ചുട്ടുകൊന്നു. അടുത്തത് 14 -ഡിസംബർ 1653ൽ ആയിരുന്നു. അന്ന് 18 പേരെയും പിന്നെ 8-ഏപ്രിൽ 1666 മുതൽ-1679 വരെ ഡെലൺ ഗോവയിലെ തടവറയിലായിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ 1208 പേർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. 1711-നവംബർ 22 ന് 41 പേരെ ക്രൂരമായി കൊലപ്പെടുത്തി. എ.ഡി-1736ൽ രായിം, സാൽകേറ്റ് എന്നിവിടങ്ങളിലുള്ള കുടുബങ്ങളെ മുഴുവനായി തീയിലിട്ടു ചുട്ടു കൊന്നു. അവരുടെ വീടുകൾ നശിപ്പിച്ചു. ബിഷപ്പുമാരും കർദ്ദിനാൾമാരും പ്രാദേശിക പരിവർത്തിതരായ കാത്തോലിക്ക ശിങ്കിടികളും അവരുടെ സ്വത്തും സ്ഥലവും കൈയ്യേറി. അല്ലെങ്കിൽചുളുവിലയി കൈക്കലൊക്കി.

പരമ്പരാഗതമായി ഹിന്ദുക്കൾ അനുഷ്ഠിച്ചു പോരുന്ന സംസ്കാരത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ പൗരാണീകവും പരമ്പരാഗതവുമായ എല്ലാവാദ്യോപകരണങ്ങളും നിരോധിച്ചു. അതുതന്നെയാണ് ഇന്നും ഗോവൻ ആചാരങ്ങളിലും വിവാഹങ്ങളിലും പാശ്ചാത്യ വാദ്യോപകരങ്ങളുടെയും പോപ്പ് മ്യൂസിക്കിന്റെയും അതിപ്രസരണത്തിന് കാരണം. പരിവർത്തിതരെ ഹിന്ദു നാമങ്ങളിൽ തുടരാൻ അനുവദിച്ചില്ല. അവർക്ക് പോർട്ടുഗീസ് പേരുകൾ നൽകി. അവരുടെ ഭക്ഷണ രീതികൾ മാറ്റിമറിച്ചു. അങ്ങിനെഅവരുടെ 'ഭക്ഷണത്തിൽ മദ്യവും, പന്നിയിറച്ചിയും, മാട്ടിറച്ചിയും അഭിവാജ്യഘടകങ്ങളായി. ഗോവൻ പൗരാണീക വാസ്തു ശാസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാം മാറിമറിഞ്ഞു. ഗോവയിൽ പല്ഭാഗത്തും പോർട്ടുഗീസ് രീതിയിലുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും ഭവനങ്ങളും പള്ളികളും ഉയർന്നു. അക്ഷരാർഥത്തിൽ ഗോവയെ ഒരു ചെറിയ പോർട്ടുഗൽ ആക്കുകയായിരുന്നു 'ഭരണാധികാരികളും മിഷണറിമാരും. ഈ മാറ്റങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാത്തവർ മാംഗ്ലൂരിലേക്കും കണ്ണൂരിന്റെ തെക്ക്വടക്ക് ഭാഗങ്ങളിലേക്കും കുടിയേറി.

എ ഡി 1684-ജൂൺ 27 ന് കൊങ്കണി 'ഭാഷ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുക എന്ന

ലക്ഷ്യത്തോടെ ഫ്രൻസിസ്കാൻസ് വൈസ്രോയി ഉത്തരവിറക്കി. കൊങ്കണി സംസാരിക്കുവർക്ക് ക്രൂരമായ ശിക്ഷകളും തടവും നൽകി. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം മുതൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യകാലഘട്ടത്തി നിടയിൽ വരെ നടന്ന മറാത്താസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ആക്രമണം ഈ പദ്ധതി ദുർബലമാക്കിയെങ്കിലും പിന്നീട് കൂടുതൽ ബലപ്രയോഗ ത്തോടെ പോർട്ടുഗീസ് ഭാഷ ജനങ്ങളിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. ബാസെൻ, ചൗൾ, സാസേറ്റ് എന്നിവിടങ്ങളി മുൻപേ ഈ ഭാഷാനവീകരണം പരിപൂർണ്ണ തോൽവിയിലായിരുന്നു കലാശിച്ചത്.

21-നവംബർ 1745, ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ലോറെൻകൊ ഡ സന്റാമറിയ ഗോവയിൽ പോർട്ടുഗീസ് 'ഭാഷ അറിയാവുന്ന പുരോഹിതരെ നിയമിച്ചു. ബാമൊൻസ്(റോമൻ കാതലിക് ബ്രഹ്മിൻസ്) ചാർദൊസ്(റോമൻ കതലിക് ക്ഷത്രീയാസ്) വിഭാഗം ആറുമാസത്തിനകം പോർട്ടുഗീസ് ഭാഷ വശത്താക്കിയിരിക്കണമെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം അവർക്ക് വിവാഹം കഴിക്കാനുള്ള യോഗ്യത നിക്ഷിദ്ധമാകുമെന്നും ഉത്തരവുപുറപ്പെടുവിച്ചു. ഈ 'ഭാഷാ പ്രശ്നം ജിസുയിറ്റ് വിഭാഗത്തിൽ തന്നെ കടുത്ത അപ്രീതിയുണ്ടാക്കി. എ.ഡി1812ൽ കുട്ടികൾ സ്കൂളിൽ കൊങ്കണി സംസാരിക്കുന്നത് നിരോധിച്ചു. 1847ൽ സെമിനാരികളിലും കൊങ്കണി നിരോധിച്ചു. എ.ഡി-1869 കൊങ്കണി സ്കൂളുകളിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായി നിരോധിച്ചു.

വോൾട്ടയർ എന്ന ചരിത്രകാരൻ ഗോവൻ,'മതവിചാരണയെപറ്റി എഴുതി"ഗോവ മനുഷ്യത്വത്തിനോടും കച്ചവടത്തിനോടും മതവിചാരണ യുടെ പേരിൽ ഒരേപോലെ കുപ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാർ ഗോവയിലെ ജനങ്ങൾ സാത്താനെ ആരാധിക്കുന്നു വെന്ന് ലോകത്തെ വിശ്വസിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അവർ സ്വയം ചെകുത്താന്മാരെപ്പോലെ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു."

ഡോ. ട്രാസ്ത ബ്രെഗാൻക കുൻഹ എന്ന ഗോവൻ കത്തോലിക വിശ്വാസിയുടെ ലേഖനത്തിൽ കാണുന്നു ചരിത്രം അംഗവൈകല്യം സംഭവിച്ച് പുറംലോകം അറിയാതെയിരിക്കുന്നു. ഗോവക്കാരിലെ ക്രിസ്തുമത വിശ്വാസം പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ യുള്ള പ്രവർത്തിയുടെ ഫലമാണ് നിസ്സംശയം പറയാം. അതുമൂലം നമ്മുടെ ആളുകളുടെ സംസ്കാരം തന്നെ മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഗോവയിലേ ക്രിസ്ത്യൻ ജനസാന്ദ്രതയുടെ വളർച്ച എന്നത് മതപ്രഭാഷണങ്ങളൂടെയും സമ്മർദ്ദങ്ങളുടെയും ക്രൂരതകളുടെയും ആകെത്തുകയാണ്. ഇതിന്റെ ആധികാരികതയിലേക്ക് എന്തെങ്കിലും തെളിവു വേണമെങ്കിൽ നമുക്ക് നിയമസംഹിതകളിൽ നിന്നും, അക്കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രാദേശിക ഭരണാധികാരികളുടെ ഉത്തരവുകളിൽ നിന്നും രേഖകളിൽ നിന്നും ലഭിക്കും. ക്രിസ്ത്യൻ വിഭാഗത്തിന്റെ രേഖകളും ആശ്രയിക്കാവുന്നതാണ്. എന്തുതന്നെയായാലും മതവിചാരണ എന്നത് ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പേരിൽ നടന്ന രക്തക്കറ പുരണ്ട തീവ്രവാദം തന്നെയാണ്".

हांव एक जाणटेलो उलयता

शिल्पा वी. लाड

"आवय आवय गे, पाय दुखले मामके. आता आनी म्हजे कितले दिस उरल्या? आं कितेंम्हणटा परत मांग. आरे सांग रे कितें म्हणटा? आं हांव भेडडो, कुडडो काय काय म्हणटा? हय रे पूता आता भेडडो कुडडो सगळे जाला. वय जाले न्ही रे. वयल्यानं केन्ना आपोवणे येता तें पळोवपाचे. आमचे चार गेले दोन उल्ले. चलता तें चलोवपाचे. तुमी सगळी सुखी असतकच जाली. कितें म्हणटा म्हाका वळखुना तूं? हांव कोण काय विचारता? हांव जाणटेलो मरे. जाणट्याक वळखना रे पूता? सारके तुजे जाणट्याक कोण रे बाबा वळखता?

मनीस धडधाकट आसना तेन्ना प्रत्येकाक जाय आसता. आता म्हज्यान कामा बी जायना न्ही रे? आता हांव कोणाक जाय. तरण्या पिरायेर खूप सपना पळयली. उमेदीन म्हज्या आवय बापायन म्हाका लग्न केलो. बायल आयली आनी संवसार सुखाचो जालो आमचो. सारके अडेज वरसानी चलो जालो. आमी खूब खोशी जाली पयलो चलो जाला तें पळोवन. म्हज्या पूता तूं हळूहळू व्हड जावक लागलो. आमी फकत तुजीच अपूरबाय करूंक लागली. तूंवे कितेय मागले आनी तें जालेना अशे केन्नाचं जालेना. सदांच घरानं तुज्याच आवडीचे जवण जावपाक लागले. रातिचो दिस करून शिकयलो व्हडलो केलो. आयज ह्या सगळयाचे फळ म्हाका दिले रे पूता तूंवे?

केन्ना चितू नाशिल्ले अशे कितें घडत म्हण. आयज तूंवे म्हजेर हात उभारलो. हीच देख दिल्ली रे तुका आमी? तुजे तें थापट म्हज्या तोंडार नशिल्ले तें म्हज्या काळजार आशिल्ले. हांव केन्नाचं विसरचोना रे हें थापट. आयज काळजाक म्हज्या सुरो घेवन कोणे चिरल्ला कशे दिसलें. ही आयची युवा पिढी अशी कित्याक वागता काय? आवय बापूय संस्कार दिवक खय उणे पडटा काय?

आवय बापूय आपल्या भुरग्यांक वयर काडपाक कायचं कमी करनात मागिर भुरग्यांनी अशे तरेन वेमान कित्याक जावप काय? इतले शिक्षण घेवनूय बी अशे अडाण्या वशेन वागणे सोबना आज काल्च्या तरणाट्याक. जाणट्याकडेन कशे वागप नांका रेस्पेद कसो दिवप हें खूप जाणाक कळना.

हाका जबाबदार कोण काय? शिकून सवरून सुद्दा नवनामावरी वागप हें बरे लक्षण न्हय. हे प्रस्न म्हाका सदांच पडटा आमच्या देशाचो फुडार कितें?

आयजकाल चल्ला तो फकत पयशांचो खेळ. पयशे आमल्यार मनीस जाय. पयशे, प्रॉपर्टी आसल्यार आवय बापूय जाय जाल्यार नाका? कसली विटंबना ही जीविताची. चलता भोवता मर बरे म्हणपाचे नाजाल्यार आमका कोण पळायतलो. हातूणार पडून वयर वचचे परस अटॅक येवन टक्क करून वचपाचे. दुसऱ्याक आनी त्राम कित्याक आमचे खातीर. आमी आमचे जिवीत भोगले आता भुर्ग्यांनी भोगपाचे. बरे बाबांनो येता आता हांव गुळयो घेवपाचो वेळ जालो घुवळ बी आयली जाल्यार पुताचे थापट खावचे पडटले. मागिर परत जीवाची घालमेल. तुमी मेळळे मुण उलयलो. नाजाल्यार आमचेकडेन उलॉवक कोणाक वेळ आसा?
बरे तर इष्टांनो केन्नाय येयात ह्या जाणट्याकडेन उलोवक......

नवे आयूश्काल अंग

Kumari ASHA RAMDAS
13/92,"Tapasya"
Arakkinar
KOZHIKODE- 673 028

Dr. JAGADEESHA PAI B.
Department of Civil Engineering
Manipal Institute of Technology
MANIPAL- 576 104
Udupi, KARNATAKA

पत्तो बदलप

Shri.N.K.RAJAGOPAL
55/1494,"Nandanam"
Behind Choyathil Temple
Ramankulangara
Kavanad P.O.
KOLLAM- 691 003

Shri.SREEJITH S.PAI
Flat no.G-504, MJR Pearl Apartments
Near Kadugodi BMTC Bus Station
Whitefield - Hoskote Road
Kadugodi P.O., BENGALURU - 560 067

देहांत

S.AKSHAYA KUMAR (85),a Life Member of the Sabha passed away on 18th September 2022 at Kottayam.He is survived by his wife, Smt. Meera, daughters, Dr.Shobha,Smt.Sudha, sons in law, Dr.Suresh Bhat and Shri. Rajeev Bhat.

Dr.T.M.A.PAI FOUNDATION, MANIPAL

Entries invited for Best Konkani Book Award

Entries for Dr.T.M.A.Pai Best Konkani Book Award 2021 are invited. Last date for receipt of entries is 31st October, 2022. For more details contact : drtmapaifoundation.com

कोंकणी कवी संमेलन

कोच्ची, केरळ : कोंकणी केन्द्र- गोश्रीपुर संघटनेच्या आभमिख्यार दर म्हयन्यांत घडोवंचें कोंकणी कवी संमेलन ह्या येवपी 2 ऑक्टोबर 2022 आयताग मांजेच्या 4 वरांचेर जयेश्ठ कोंकणी कवी आनी कोंकणी केंद्र - गोश्रीपुर संस्थेचो अध्यक्ष श्री. के. अनंत भट्ट हांचे घराकडेन परतून घडोवंचाक निर्णय काडला अशी मांगृक भारी ख्रोशी आसा.

अभिनंदन

NAKSHATRA BHAT BAGS FIRST RANK

Kumari NAKSHATRA BHAT N.,daughter of Smt.Rekha Naresh Bhat and Shri.Naresh Kumar Kallya Bhat,a Life Member of the Sabha, Bengaluru has passed her Bachelor of Business Administration(BBA)with FIRST RANK from Dayanand Sagar University, Bengaluru. She secured 9.23 CGPA out of 10.

अभिनंदन

Kumari ATHRIYA G.RAO, daughter of Smt.Bharathi G.Rao and Shri.Ganesh Rao Alke has passed her M.Com (International Business) examination from Mount Carmel College, Autonomous, Bengaluru securing 462/500 marks with First class at an aggregate of 84%.

Shri.M.NITYANAND KAMATH, a former President of the Sabha has been elected as the Vice President of The Malabar Chamber of Commerce.

LIFE TIME ACHIEVEMENT AWARD FOR U.K. PAI

Awards of Karnataka state Tulu Academi for the year 2021 were announced on July 21st. Eminent literateur Ullasanna (U. K. Pai) of Puttur (D. K.)conferred with Honorary award for life time achievement in the field of children's literature. Honorary Award covered Rs 50 thousand cash, certificate, memento.

PROCEEDINGS OF ANNUAL GENERAL BODY MEETING HELD ON 18TH SEPTEMBER 2022 AT SARASWATH BHAVAN, KACHERIKUNNU, MANKAVE,KOZHIKODE

39 members attended the meeting.

Meeting commenced at 12 noon after prayer. Members observed one minute silence praying for the departed souls during 2021 December to till 17th September 2022.

Secretary Shri.Gokuldas Maller welcomed the members present in the meeting.

In his presidential address, Dr.Jayakumar explained that due to pandemic conditions, the Sabha could not conduct any programmes. However, after the normalization of the conditions, we could commence the activities, and began performing Monthly Satyanarayana Pooja at Kashi Math and Celebrations like Yugadi, Samoohika Satyanarayana Pooja, Rigveda Upakarma, etc.He further stated that renting out the shops in the ground floor are under process and it may fetch monthly rental income of Rs.35,000/-. The leasing of roof top for putting up mobile tower also is in progress, and that Company will start the works once they receive the permission from the local authorities. He stressed the need to reconstitute Yuvak Vibhag and Vidyarthi Vibhag.

While presenting the Annual Report for 2021-22 Secretary requested the members to go through the same published in the Saraswath Vani and asked the members to correct the name of Vanitha Vibhag President as Roopa Pai in page No.14 para 3. The Minutes of the previous Annual General Body Meeting was approved by the members. He said that it is planned to celebrate Haldi Kumkum, Vijaya Dasami programme, Deepavali, Korya Amka Gammath and Sports Events in the coming months and sought whole hearted co-operation from the members. Annual Report was passed.

Audited accounts were placed before the members by the Treasurer Shri.Devanand Rao. Treasurer requested members to note down corrections in the accounts, General Fund balance as on 31.03.2021 to be read as Rs.25,55,679= instead of 23,94,893 printed in page No.19 and Educational Aid and Scholarship total amount should be corrected as Rs.40,000= instead of Rs.35,000=mentioned therein. He read out major heads of income and expenditure and requested members to approve the same.

Sri.Ajith Gopinath wanted clarification about the arrears in rent

due from M/s.Geo Sleepwell and the reason for the details of arrears not appearing in the Balance sheet. Treasurer explained that we have been preparing the statements of cash (Mercantile) basis following historical cost concept basis under which receivables /payables does not find place. In the earlier periods viz 2020 and 2021, there were arrears in rentals and could not be reported in the statement. However the details of rent receivable are being maintained separately, and details could be shared in the next Vani for information. President clarified that the tenant is willing to clear arrears and GC is in constant touch with him to recover the dues approximately Rs.3.50 lakhs and if it does not materialize legal steps could be initiated. By taking possession of the shops we could rent out the shop to a new tenant, which will enhance Sabha income. President stated that the new license deed for 3 years tenure with a provision to increase 5 % annually. Advocate Akshay Kamath explained the benefit of preparing the license deed on stamp paper and clarified other points. Sri.Ajith also wanted to know whether D & O license was renewed by the erstwhile tenant and that without clearing the arrears it will be difficult to obtain new license for the new tenant. President clarified that in case any objection arises, Sabha will have to take up the matter with the old tenant or will have to clear dues by selves.

Sri.Ajith Gopinath further wanted to know about the editor of Saraswath Vani, who is travelling from Bangaluru to Kozhikode every month and that decision to reimburse him Travelling Allowance is not featuring in the statements. President clarified that since no local persons are coming forward to shoulder the responsibility, to continue the publication uninterruptedly requested Sri.Shantharam Nayak to take up the assignment of editorship of Saraswath Vani. GC had decided to make honorary payment of Rs.2000/- per month to cover his journey expenses as per GC meeting held on 3rd February 2022. After these clarifications General Body approved the Audited Accounts. General Body also decided to continue with the same auditors, M/s.Veeramani & Venkateswaran for 2022-23.

Vice President in his address said that the all the office bearers are in touch with each other and it is functioning smoothly. GC is planning for Vijaya Dasami, Deepavali Programme s after a gap of 2 years and sought co-operation of all members.

As the present Governing Council members tenure was for two years as per Annual General Body Meeting held on 19th December 2021, the same will continue for the period 2022 to 2023. This was

approved by the General Body Meeting.

OFFICE BEARERS AND GOVERNING COUNCIL MEMBERS FOR THE TERM 2022-23.

Dr.Jaya Kumar.G.R.	President
Shri.Arun Maller.N	Vice President
Shri.Gokuldas Maller.U	Secretary
Shri.Sarvotham Prabhu.S	Joint Secretary
Shri.Devanand Rao.P	Treasurer

Governing Council Members are : Sarva Shri.Prabhakar.G.Kamath, Pramod.S.Pai, G.Jayakar, Vivek.D.Shenoy, Sukesh Prabhu.P, Gopinath Kamath.V, Krishnanand Baliga.S, Prashanth Kuhmar Prabhu.G, Sadanand Kamath.M and Sunil Kumar.D.Nayak. Shri.Sooraj Pai.S will be special invitee in the General Council.

VANITHA VIBHAG	Smt.Roopa.S.Pai	President
	Smt.Nandini.S.Prabhu	Secretary
YUVAK VIBHAG	Shri.Sarvotham Prabhu.S	President
	Shri.Pramod.S.Pai	Secretary
VIDYARTHI VIBHAG	Master.Adarsh.A.Naik	President
	Kumari Monisha P Prabhu	Secretary

In the open session, Sri.Dileep Deepak Rao pondered upon certain lacunaes in the system such as punctuality in conduct of meetings and programmes, lighting lamp at the beginning of function, poor attendance for functions like Satyanarayana Pooja, issues in Samaradhana, absence of grand festivals as being conducted in neighbouring places, development of membership etc..

In reply to it, Secretary informed that we do not have age old temples here in the city as in Thalassery, Kannur, Kanhangad or such other places. However our Sabha activities were appreciated by the persons of neigbouring places who claimed they do not have such grand functions there.

After vote of thanks by Joint Secretary, and singing National Anthem, meeting concluded and members disbursed for lunch.

NOTE :

The rent arrears receivable from the erstwhile tenant is Rs.3,61,000/-. Sabha has not waived off any rent during the covid period.

SECRETARY [GOKULDAS MALLER.U]

DAS NAIK MEMORIAL TRUST, CALICUT

68th KARTHIKA EKADASHI
AKHANDA BHAJAN MAHOTSAV

Dear Devotee,

The Trustees of Das Naik Memorial Trust cordially invite you with family and friends on the occasion of the 68th Karthika Ekadasi Akhanda Bhajan Mahotsav at SARASWATHI KALAKUNJ, Das Buildings, Rly. Station Link Road, Calicut - 673 002, on Friday, November 4th, 2022

PROGRAMME

7.00 a.m. : Akhanda Deepa Projwalanam
and Akhanda Bhajan Prarambham

10.00 a.m. : Bhajans by Shri. Siddhartha Belmannu, Bengaluru
accompanied by Shri. Hemanth Bhagavath, Mulki
on Harmonium
Shri. Sumith Nayak, Bengaluru on Tabala
Shri. Suraj Gondhali, Pune on Pakhawaj
Shri. Damodar Bhagavath, Mulki on Manjira

1.00 p.m. : Madhyahna Pooja and Prasada Vitharanam

2.00 p.m. : Bhajans by Radhe Krishna Bhajan Mandali, Calicut

4.00 a.m. : Bhajans by Rukumayi Bhajan Mandali, Calicut

6.00 p.m. : Bhajans by Shri. Anirudh Aithal , Bengaluru
accompanied by Shri. Hemanth Bhagavath, Mulki
on Harmonium
Shri. Sumith Nayak, Bengaluru on Tabala
Shri. Suraj Gondhali, Pune on Pakhawaj
Shri. Damodar Bhagavath, Mulki on Manjira

8.00 p.m. : HULPO

9.00 p.m. : Akhanda Deepa Visarjanam and
Akhanda Bhajan Samaapanam

खास दीस

OCTOBER 2022

5 Wednesday	:	VIJAYA DASAMI, VIDYAARAMBHAM, Paschima Jaagara pooja Aarambham (Special pooja at Shree Panduranga Mandir)
6 Thursday	:	Ekadashi
9 Sunday	:	Navaanna Pournami
13 Thursday	:	Sankashta Chathurthi, Chandrodayam at 8.52pm.
17 Monday	:	Thulaasamkramanam
21 Friday	:	Ekadashi
22 Saturday	:	Dhanvanthari Jayanthi
23 Sunday	:	THAILAABYANGA SNAANAM to the presiding Deities of Shree Panduranga Mandir
24 Monday	:	Naraka Chathurdashi
25 Tuesday	:	Amaavasi, Soorya Grahanam, Ashwija Maasa Avasaanam
26 Wednesday	:	Karthika Maasa Aarambham, Dhaanya Lakshmi Pooja, Balindra Pooja, Gopooja
29 Saturday	:	Panchami Naagaabhisheka pooja

NOVEMBER 2022

4 Friday	:	KARTHIKA EKADASHI
5 Sunday	:	UTHAANA DWADASHI, Thulasi Vivaaha pooja at 8.00am.at Shree Panduranga Mandir
8 Tuesday	:	KARTHIKA POURNAMI, Deepotsavam,Chandragrahanam

आभारः श्री पाण्डुरंगा ट्रस्ट

Printed & Published by K. Surendra Rao, Sooraj Jewellers, Kamath Lane, Calicut-673 001
for Samyuktha Gowd Saraswath Sabha, Calicut, Ph: 2701420,
Editor K. Surendra Rao (Editor responsible for selection of news under the PRB Act.)
Printed at Kamala Offset, Calicut.

സൺസൺ
നെല്ലിക്ക എണ്ണ
അസഹ്യമായ
ചൂടിൽ നിന്നും
തലമുടിയെ
സംരക്ഷിക്കുന്നു

സൺസൺ
നെല്ലിക്ക എണ്ണ

യുവതിയുവാക്കളിലും കുട്ടികളിലും കാണുന്ന നെററികയറൽ,
40 വയസിനു താഴെ പ്രായമുള്ളവരിലും കുട്ടികളിലും കാണുന്ന നര,
യുവാക്കളുടെ മീശ, താടി വളർച്ചയില്ലായ്മ, മുടികൊഴിച്ചിൽ, താരൻ
എന്നിവയ്ക്ക് തുടർച്ചയായ ഉപയോഗത്തിലൂടെ ശമനം തരുന്നു

പ്രമുഖ ആയുർവേദ/ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നു ഷോപ്പുകളിൽ അന്വേഷിക്കുക...

AN ISO 9001 : 2008 CERTIFIED COMPANY

Sunson®
HERBAL PRODUCTS
SUNSON JUNCTION, PAYYANUR. TEL: 04985 205475

A Natural way in Health Care

for more details contact...
SHIVAPRASAD S. SHENOY
M.D., Sunson Herbals
Chairman - Surya Trust
Sunson Junction, Payyanur.
Tel: 04985 202177

www.sunsonherbals.co.in
Shivaprasad S.Shenoy

RNI No. 29569/79 SARASWATHVANI Registered No: KL / CT / 104/ 2021-202
Date of Publication: 01-10-2022